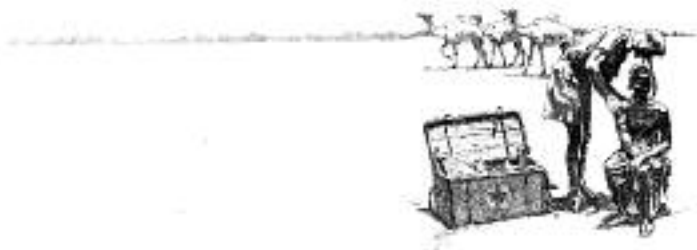


Aventuri în Africa

Aventuri în Africa

Dick Anderson

cu ilustrații de
Darwin Dunham



Editura Casa Cărții, Oradea
2010

African Adventures @ Copyright 2003 Dick Anderson
Published in 2003 by Christian Focus Publications Ltd. Geanies
House, Fearn, Tain, Ross-shire, IV20 1TW, Scotland.
All rights reserved.

Citatele biblice sunt luate din Sfânta Scriptură, traducerea
Dumitru Cornilescu.

*Toate drepturile asupra ediției în limba română aparțin editurii
Casa Cărții.
Orice reproducere sau selecție de texte din această carte este
permisă doar cu aprobarea în scris a editurii Casa Cărții, Oradea.*

Aventuri în Africa

de Dick Anderson

Copyright © 2010 Editura Casa Cărții

O. P. 2, C. P. 30, 410670 Oradea

Tel. / Fax: 0259-469057; 0359-800761; 0728-874975

Email: info@ecasacartii.ro

www.ecasacartii.ro

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

ANDERSON, DICK

Aventuri în Africa / Dick Anderson. - Oradea :

Casa Cărții, 2010

ISBN 978-973-8998-77-3

821.III-32=I35.I

Traducerea: Silvana-Ioana Tatu

Editarea: Timeia Viman

Tehnoredactarea: Vasile Gabrian

Coperta: Adrian Mihocaș

Desenul de pe copertă: Andrada Manuela Oros

Cuprins

Vaca pierdută	7
Acul cel puternic	15
Apa curată	25
Șacalul flămând	32
Măgarul lui Keyangak	37
Mâncarea leului	42
Ține acel leopard!	47
Leopardul somnoros	52
Doi șerpi orbi	57
Bandiții	62
Hoțul care a spus: „Nu!”	68
Pierdut în deșert	73
O batistuță folositoare	81
Băiatul care a furat o rață	86
Roșiile furate	94
Dumnezeu vorbește limba noastră	100
Înghițit de râu	105
Durerea de burtică	113

Vaca pierdută

Keyangak stătea pe patul lui jos de campanie sub cerul de noapte africană. Stelele străluceau așa de tare, încât îl putea vedea pe prietenul lui, Ewoi, culcat lângă el în nisip și cu capul sprijinit pe un suport mic din lemn și având doar articolul lui principal de îmbrăcăminte, o pânză veche înnodată peste un umăr și dată la o parte să-și expună pieptul la aerul cald. Mâncaseră destul de multă carne friptă de capră și au spălat-o de pe gât cu ceai dulce.

Keyangak asculta sunetul făcut de Ewoi care își curăța dinții cu un bețișor din copacul periuță-de-dinți. Sunetul scârțâitor se opri. Keyangak îi puse o întrebare care îl încurca de mult timp. El spuse:

— Ewoi, vreau să știu cum a ajuns neamul tău să locuiască în locul acesta fierbinte și deșertic și de ce au un nume atât de ciudat. Spune-mi, te rog.

Ewoi stătu în liniște pentru câteva momente.

— Am auzit diferite istorisiri și nu știu care este cea adevărată. Dar acesta este felul în care cred eu că s-a întâmplat. Într-o seară, un băiețandru – hai să-i spunem Esunyun – se apropia de casa lui pe când începeau să apară stelele. Toată ziua îi ajutase pe cei doi frați ai săi mai mari să păzească vitele tatălui său.

De obicei se întorceau în sat când apunea soarele, dar astăzi au avut probleme. Au pierdut o vacă. Stomacul lui Esunyun era strâns de frică în timp ce se gândea la mânia tatălui său. El își spuse: „Poate tata va da vina pe mine pentru că sunt mic și îmi place să mă joc mult.”

El și-l imagina deja pe tatăl său stând pe scaunul lui în timp ce el și frații lui direcționau animalele în adăpostul cu zid gros de ramuri cu spini care le proteja de leoparzi, de șacali și chiar și de lei. Mama și surorile lui se mișcau printre vaci pentru a începe mulsul. Apoi el auzi vocea mâniaasă a tatălui strigând:

— Voi, băieți, veniți aici!

Tremurând, Esunyun ascultă.



Bătrânul mugi la ei ca un taur:

— Lipsește o vacă. E Ochi-Alb. Mergeți și căutați-o imediat!

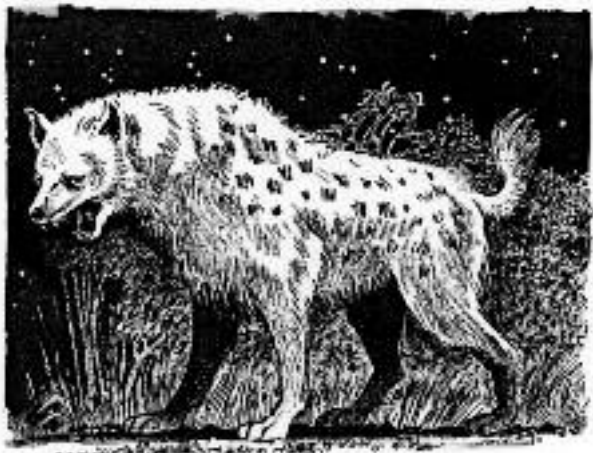
După ce băură lapte cald și proaspăt, Esunyun și frații lui au pornit. Stelele străluceau așa de tare că puteau să vadă chiar și urmele copitelor cirezii în nisip. Dar când au ajuns la locul în care vacile s-au împrăștiat în căutare de iarbă, nu văzură niciun semn de Ochi-Alb. Ei au făcut un foc și s-au așezat pe nisipul moale. Esunyun se gândi cu tristețe la vaca roșie pierdută. El auzi un schelălăit de hienă în apropiere și tremură când se gândi la această creatură feroasă ca un câine mare, vânând animale rătăcite. El știa că focul va ține



animalele sălbatice departe de el și de frații lui; dar ce o putea proteja pe Ochi-Alb?

La prima licărire a zorilor ei au început să caute un rând de urme de copite rătăcite care duceau spre tufișuri. Ochii lor rapizi au găsit urmele curând. Ei s-au cățarat tot mai jos până când au ajuns la o câmpie nisipoasă. Urmele îi conduceau și mai departe.

Soarele răsări cu căldura sa toridă. În depărtare, copaci înalți marcau malul râului șerpuind peste pământul uscat. Când au ajuns la el, ei tânjeau după apă să-și stăpânească setea, dar malul râului era uscat la fel ca deșertul dimprejur. Urmele mărșăluiau în linie dreaptă pe malul râului nisipos.



Ei și-au continuat eforturile până când soarele a ajuns sus pe cer și îi dorea gâtul de uscăciune. Dând ocol, dintr-odată urmele de copite se îndepărtară spre mal, acolo unde crengile unui copac măturau nisipul. În profunzimea umbrei, Esunyun văzu o mișcare.

— Dușmani, șopti el.

Ei s-au oprit și și-au ridicat sulilele. Dintr-odată, o femeie începu să râdă.

— Idioților, strigă ea în limba lor, de când se tem niște bărbați tineri ca voi de o femeie bătrână? Veniți aici și luați-vă ceva de băut.

Acum ei văzură o mică fântână săpată aproape de mal. Bătrâna ieși din umbră cu un bol de lemn în mână. După felul în care era îmbrăcată și-au dat seama că aparținea tribului lor și s-au liniștit. Trăgându-și fusta din piele de capră cu grație în jurul ei, femeia coborî la fântână și le dădu niște apă limpede și rece.

— Acum veniți cu mine, ordonă ea.

Ea îi conduse printre tufișuri spre niște dealuri pietroase. Trecând de un mic copac, ei au văzut deodată intrarea unei peșteri. Esunyun se aplecă să treacă prin intrarea joasă. Înăuntru, peștera nu părea diferită de coliba mamei lui din dealurile lor. Câteva unelte de bucătărie făcute din piele și lemn atârând în cuie de lemn în pereții stâncoși și o piele de vacă împăturită arătau unde dormea bătrâna.

— Luați loc și beți niște lapte, spuse ea.